

وقتی کارگران به پا خیزند، فلسطین تنها نخواهد بود

اخبار جنگ اسرائیل و فلسطین هر روز جلوی چشم ماست، خواسته یا ناخواسته در رسانه‌ها روند تحولات جنگ را دنبال می‌کنیم. ممکن است نگران کشیده شدن جنگ به ایران، نگران وضعیت مردم غزه یا امیدوار به پیروزی فلسطین باشیم. در بین این خبرها، شاید از خودمان پرسیده باشیم که این جنگ اصلاً به ما چه ارتباطی دارد؟

در این گزارش می‌خواهیم نگاهی به واکنش کارگران آمریکا و اروپا به این مساله بیان‌دازیم و ببینیم آیا می‌توانیم پاسخی به پرسشمان در آن پیدا کنیم. درست است که از بسیاری جنبه‌ها میان کارگران کشور ما و آن‌ها تفاوت وجود دارد، اما اگر در نظر داشته باشیم که سرنوشت طبقه‌ی کارگر در سراسر جهان به هم گره خورده است حتماً در واکنش کارگران امریکایی و اروپایی نیز نکاتی را می‌یابیم که برای ما آموزنده باشد.

نقش و دخالت پررنگ آمریکا و کشورهای اروپایی در اقتصاد و سیاست کشورهای خاورمیانه، موضوع جدیدی نیست. هم قدمت تاریخی بیش از صدساله دارد و هم امروز می‌توانیم نتایج آن را به وضوح در سراسر این منطقه ببینیم. یکی از برجسته‌ترین نمونه‌های این دخالت‌ها حمایت از تشکیل اسرائیل و سرپا نگاه داشتن این وصله‌ی ناجور در خاورمیانه بوده است. اسرائیل با پشتیبانی بریتانیا و آمریکا و با تصاحب اراضی تحت مالکیت اعراب در فلسطین در سال ۱۹۴۸ به عنوان یک کشور اعلام وجود کرد و از ابتدای شکل‌گیری تا همین امروز، به کمک آمریکا و کشورهای اروپایی از به‌روزترین و پیشرفته‌ترین ابزارهای نظامی و تسلیحات برای سرکوب و کشتار فلسطینیان و تقویت سلطه‌ی خودش برخوردار است.

زرادخانه‌ی تسلیحاتی ماشین جنگی اسرائیل یا مستقیماً توسط آمریکا و اروپا تأمین می‌شود و یا با کمک‌های مالی آمریکا و اروپا خریداری می‌شود. طبق آمار رسمی از زمان جنگ جهانی دوم تاکنون اسرائیل بیش از هر کشور دیگری از دولت آمریکا کمک مالی دریافت کرده است، معادل ۳۱۷ میلیارد دلار با نرخ امروز^۱. همچنین طبق گزارشات مفصل موسسه‌ی تحقیقات صلح بین‌المللی استکهلم بین سال‌های ۲۰۱۳ تا ۲۰۲۲ ایتالیا، آلمان و بریتانیا با تسلیحات و تجهیزات مهمی از جمله تانک، زیردریایی، هواپیماهای جنگی و سلاح‌های انفرادی ارتش اسرائیل را مجهز کرده‌اند^۲، همان تسلیحاتی که ظرف یک ماه و نیم اخیر برای کشتار بیش از ۱۴۰۰۰ نفر در غزه به کار رفته است.

حالا که کشورهای غربی که خود متولی این وحشت و آشوب در خاورمیانه هستند، جز دمیدن در آتش این جنگ کاری نمی‌کنند و اکثر کشورهای منطقه هم تنها به صدور بیانیه و محکوم کردن اسرائیل اکتفا کرده‌اند، چه نیرویی واقعاً توان اثرگذاری بر این جنگ و کمک به مردم فلسطین را دارد؟

در حالی که دولت‌های امپریالیست آمریکا و اروپا بی‌شرمانه از تداوم اشغال‌گری و نسل‌کشی اسرائیل دفاع می‌کنند و نمایندگان دولت‌ها در سازمان‌های بین‌المللی کاری جز نشست و برخاست انجام نمی‌دهند، کارگران که شریان حیات اقتصادی جوامع سرمایه‌داری در دست آنهاست، نیرویی واقعی در اختیار دارند که می‌تواند ماشین جنگی اسرائیل را متوقف و مبارزه‌ی ملت فلسطین را تقویت کند. کارگران می‌توانند با اتحاد، حمایت واقعی‌شان را از کارگران فلسطینی نشان دهند. می‌توانند با سازماندهی اعتصاب‌ها چرخ‌های تولید سلاح و صادرات آن به اسرائیل را متوقف کنند و

^۱ <https://usafacts.org/articles/how-much-military-aid-does-the-us-give-to-israel/>

^۲ <https://www.euronews.com/۲۰۲۳/۱۱/۰۳/europe-aiding-and-assisting-israels-war-in-gaza-with-vital-weapons>

مانع دستیابی اسرائیل به تکنولوژی‌های نظامی پیشرفته‌ای شوند که برای سرکوب مبارزه‌ی مردم فلسطین به کار می‌رود.

در نگاه به واکنش کارگران کشورهای اروپایی و امریکا چند نکته قابل توجه است. اولین نکته این است که بخشی از کارگران اروپایی و امریکایی با وجود آنکه در نتیجه‌ی افزایش تورم پس از همه‌گیری کرونا و جنگ اوکراین با مشکلات معیشتی مواجه‌اند اما از ضرورت اعلام همبستگی با مردم فلسطین و اقدام عملی در این جهت غافل نیستند. به بیان دیگر اتحادیه‌های پیشرو تسلیم این درک اشتباه نمی‌شوند که «تا وقتی وضع معیشت خودمان خوب نیست، کاری به مساله‌ی فلسطین نداریم».

دومین نکته این است که مبارزه‌ی این کارگران برای بهبود وضعیت معیشتی خود و اعلام همبستگی عملی آن‌ها از مردم فلسطین هر دو در قالب اتحادیه‌ها انجام شده است. یعنی آن‌ها این دو مبارزه را جدا از یکدیگر نمی‌بینند. کارگرانی که امروز در دفاع از مردم فلسطین دست به اقدام زده‌اند همان کارگرانی هستند که در سال‌های اخیر اعتصاب‌هایی را برای حق تشکل و افزایش دستمزدها متناسب با نرخ تورم سازمان داده بودند.

سومین نکته این است که در درون طبقه‌ی کارگر کشورها در مورد مساله‌ی فلسطین نیز همانند بسیاری مسائل دیگر یکصدایی وجود ندارد. بعضی اتحادیه‌ها نظم اجتماعی سرمایه‌داری را پذیرفته‌اند، دست در دست سرمایه‌داران دارند و در هر لحظه به عنوان مانعی در برابر ارتقای آگاهی و سازمان‌یابی انقلابی طبقه‌ی کارگر عمل می‌کنند. این اتحادیه‌ها در جنگ اخیر نیز همسو با دولت‌ها و طبقه‌ی حاکم کشور خود در سمت اسرائیل ایستاده‌اند. در مقابل این اتحادیه‌های ضدکارگری، اتحادیه‌هایی هستند که با بهره‌گیری از سنت انقلابی مبارزات طبقه‌ی کارگر به هواداری از مردم فلسطین برخاسته‌اند. اتحادیه‌هایی هم هستند که تحت تأثیر مبارزه‌ی اتحادیه‌ای خود و در جدال با کارفرمایان به سمت همبستگی با مردم فلسطین کشیده شده‌اند.

نکته‌ی آخر اینکه ممکن است دیدگاه و مواضع بعضی از اتحادیه‌ها که در ادامه می‌آید کاملاً بی‌نقص و اشکال نباشد. اما این راهی است که این کارگران با دست زدن به اقدام صحیح پیش روی خود گشوده‌اند. آن‌ها نه سکوت کرده‌اند و نه به هم‌صدایی ننگ‌آور با اسرائیل پیوسته‌اند. ایستادن بر مسیر درست و ارتقای آگاهی و سازماندهی مبارزه‌ی است که آن‌ها پیش رو دارند.

۱. فلسطین به حمایت کارگران نیاز دارد

پس از آغاز جنگ ۷ اکتبر، ائتلافی از اتحادیه‌های فلسطینی که شامل فدراسیون اصلی کارگران فلسطین می‌شود، از اتحادیه‌های کارگری کشورهای غربی خواستند که به دولت‌هایشان و کارگران صنایع نظامی برای توقف تولید و ارسال سلاح به اسرائیل فشار بیاورند. آن‌ها در بیانیه‌شان گفتند: "ورای حمایت دیپلماتیک، کشورهای غربی به اسرائیل تسلیحات نیز عرضه می‌کنند. تحریم عملیات کارخانه‌های اسلحه‌سازی درون مرزهای هر کشور می‌تواند مانعی بر سر راه اسرائیل ایجاد کند... زمان عمل همین امروز است، جان فلسطینیان به یک تار مو بند است."^۳

یکی از بنیان‌گذاران این ائتلاف می‌گوید: "این مهم است که اتحادیه‌های کارگری از خود بپرسند، وقتی غزه تبدیل به خاکستر می‌شد، ما چه کردیم و چطور مقاومت کردیم." او حمایت در بیانیه‌های نمادینی که همبستگی اتحادیه‌های کارگری با فلسطین را نشان می‌دهد نیز موثر می‌داند و می‌گوید این بیانیه‌ها به فلسطینیان این پیام را مخابره می‌کند که شما تنها نیستید.

^۳ <https://progressive.international/wire/۲۰۲۳-۱۰-۱۶-an-urgent-call-from-palestinian-trade-unions-end-all-complicity-stop-arming-israel/en/>

۲. کارگران به سکوت اتحادیه‌هایشان در مورد جنگ اعتراض می‌کنند

حدود ۲۷ هزار کارگر مبارز نامه‌ای خطاب به رهبران اتحادیه‌های کارگری آمریکا امضا کردند که در آن از اتحادیه‌ها خواسته شده بود که "سکوت خود را بشکنید و درخواست آتش‌بس کنید." متن این نامه از این قرار است: "ما کارگران ایالات متحده آمریکا، تا زمانی که دلارهای مالیاتی‌مان برای نسل‌کشی در فلسطین خرج می‌شود نمی‌توانیم دست از مبارزه برای آتش‌بس برداریم، فلسطین برای نجات خود به همبستگی کارگران جهان نیاز دارد و این همبستگی نیازمند ایستادن رهبران اتحادیه‌ها در سمت درست تاریخ است."^۴

اتحادیه‌ی کارگران صنایع غذایی و بازرگانی^۵ و اتحادیه‌ی کارگران صنایع برقی^۶ در آمریکا برای آتش‌بس در غزه با نوشتن نامه‌ای از کارگران و سایر اتحادیه‌ها برای حمایت از فلسطین امضا جمع‌آوری کردند.^۷ در این نامه آمده است: "اعضای اتحادیه از اقوام و مذاهب متفاوتی از جمله یهودی، مسلمان و اهالی خاورمیانه هستند. تشدید فزاینده‌ی جنگ و فروش تسلیحات به نفع کارگران نیست. همه‌ی ما در نهایت به دنبال مکانی هستیم که آن را خانه بنامیم و فرزندانمان در آن احساس امنیت کنند، کارگران جهان می‌خواهند و سزاوار هم هستند که در مکانی بدون خشونت و جنگ زندگی کنند. امروز که هزاران شهروند آمریکایی به همبستگی با فلسطین پیوسته‌اند و خواستار آتش‌بس هستند، نوبت جنبش کارگری رسیده است که صدای کارگران را به گوش فلسطین برساند و خواستار آتش‌بس شود. ما تنها با اتحاد می‌توانیم برای صلح، عدالت و آینده‌ای بهتر برای تمام کارگران جهان ایستادگی کنیم."

این اتحادیه همچنین خواسته‌هایی از جمله احیای حقوق اولیه‌ی مردم غزه از جمله آب و برق و بهداشت، آزادی گروگان‌های اسرائیلی و پایبندی حماس به استانداردهای بین‌المللی، آتش‌بس در غزه و اقدام آمریکا برای تعجیل در آتش‌بس را مطرح کرده بود. یکی از اعضای اتحادیه‌ی کارگران صنایع برقی می‌گوید: "سوال اصلی که کارگران می‌پرسیدند این بود که این موضوع چه ارتباطی به ما دارد؟ به آنها توضیح دادیم که حمایت نظامی آمریکا از اسرائیل، در واقع حمایت از خشونت و کشتار بیشتر در آنجاست، بیایید این چرخه را متوقف کنیم. و آنها پذیرفتند. هشت سازمان کارگری دیگر از جمله معلمان و کارکنان، کارگران رستوران و کارگران صنعت خودرو نام خود را به این امضا اضافه کردند.

اتحادیه‌ی نویسندگان ملی^۸ آمریکا که جزو اولین اتحادیه‌هایی بود که بعد از جنگ علیه اسرائیل موضع‌گیری کرد، به طور خاص روی کشته شدن خبرنگاران فلسطینی تمرکز داشت. این اتحادیه همچنین اسنادی که در آن نویسندگان، خبرنگاران و روزنامه‌نگاران خارجی به علت حمایت از فلسطین تحت فشار و تعقیب‌های قانونی قرار گرفته‌اند برای پیگیری‌های حقوقی بعدی، جمع‌آوری و ثبت کرد.^۹

کمپین نویسندگان WGA، با انتشار نامه‌ای از اتحادیه‌های کارگردانان خواستند تا از انتشار بیانیه‌هایی که در حمایت از اسرائیل نوشته شده است جلوگیری کنند و بیانیه‌هایی که پیشتر منتشر کرده‌اند را پس بگیرند: "این بیانیه‌ها به روایت یک طرفه‌ای دامن می‌زند که منجر به چیزی که ما امروز شاهد آن هستیم می‌شود، تشدید نسل‌کشی در

^۴ <https://actionnetwork.org/letters/please-break-your-silence>

^۵ United Food and Commercial Workers (UFCW) Local ۳۰۰۰

^۶ United Electrical Workers (UE)

^۷ <https://secure.everyaction.com/w1qWVB۳pek۲rTtv۹ny0bqw۲>

^۸ National Writers Union (NWU)

^۹ <https://labornotes.org/blogs/۲۰۲۳/۱۰/us-unions-call-ceasefire-gaza>

فلسطین. ما به عنوان کارگران متوسط و رده پایین، می‌دانیم که اگر می‌خواهیم در این مبارزه پیروز شویم باید نیروی جمعی خود را نشان دهیم."

۳. اتحادیه‌ها از فلسطین حمایت می‌کنند

صدای کارگران در حمایت از فلسطین و آتش‌بس در غزه بالاخره به اتحادیه‌ها رسید، و حالا نوبت اتحادیه‌ها بود که با پشتوانه‌ی نیروی جمعی کارگران درخواست حمایت از فلسطین را مطرح کنند.

اتحادیه‌ی کارگران ایالت اورگون آمریکا شاغل در کتاب‌فروشی‌ها، آموزش ابتدایی کودکان و کلینیک‌های حیوانات طی بیانیه‌ای خواستار آتش‌بس شدند. در این بیانیه به محوریت فعالیت برای عدالت اجتماعی و اتحاد با مردم تحت ستم در تمام دنیا که سال‌ها در این اتحادیه جریان داشته اشاره شده است.

در فرانسه بزرگ‌ترین فدراسیون کارگری^۱، حملات اسرائیل را به غزه محکوم کرد و درخواست آتش‌بس فوری داد: "ما می‌خواهیم فرانسه به عنوان یکی از اعضای اصلی اتحادیه‌ی اروپا، منابع دیپلماسی خود را برای رسیدن به یک آتش‌بس فوری فعال کند که نابودی شمال غزه از طریق حملات سنگین زمینی، دریایی و هوایی به وقوع نپیوندد."^{۱۱}

در انگلیس اتحادیه‌ی ملی کارگران راه‌آهن، کشتیرانی و حمل و نقل^{۱۲} از کارگران خواستند که در تظاهرات علیه خشونت و آپارتاید اسرائیل شرکت کنند. این اتحادیه همچنین جمع‌آوری کمک‌های فوری پزشکی و توقف فروش اسلحه به اسرائیل از طرف دولت انگلیس را خواستار شد.^{۱۳}

اتحادیه‌ی آموزش شهر اوکلند آمریکا در بیانیه‌ای خواستار آتش‌بس فوری، سازماندهی اتحادیه‌های دیگر در دفاع از فلسطین شد. همچنین این اتحادیه اعلام کرد که منابع لازم برای آموزش درباره‌ی مساله‌ی فلسطین را به معلمان مدارس ارائه خواهد کرد. یکی از اعضای این اتحادیه می‌گوید: "تعداد زیادی از دانش‌آموزان ما از یمن، فلسطین و سایر کشورهای خاورمیانه آمده‌اند. در یکی از مدارس دانش‌آموزان مسلمان، یهودی و عرب-آمریکایی در تظاهراتی شرکت کردند و درباره‌ی آن با هم گفتگو کردند. در چنین دورانی، ما باید به دانش‌آموزانمان نشان دهیم که درک درست از وقایع روز چقدر مهم است و اینکه ما چه مسئولیت‌هایی در قبال آن داریم. به ویژه که این دولت ماست که بودجه بسیاری از جنایاتی که در اخبار شاهدشان هستیم، تامین می‌کند. این اخبار غم و خشمی را در ما ایجاد می‌کند که درک آن برای نوجوانان چندان آسان نیست. مسئولیت ما فراهم کردن فضایی است که نوجوانان بیاموزند به جای اینکه در تنهایی غم را تجربه کنند، کاری جمعی انجام دهند."

کارکنان گوگل و آمازون نیز از جنبش کارگری عقب‌نماندند، آنها در سال ۲۰۲۱ در کمپینی به نام "نه به تکنولوژی برای دولت آپارتاید"^{۱۴} به قرارداد ۱/۲ میلیارد دلاری گوگل و آمازون با ارتش اسرائیل که ابزارهای هوش مصنوعی پیشرفته‌ای را در اختیار اسرائیل قرار می‌داد اعتراض کردند و خواستار لغو این قرارداد شدند. در متن بیانیه‌ی این کمپین آمده بود: "ما با فراخوان بیش از ۱۰۰۰ کارمند گوگل و آمازون علیه این قرارداد که به پروژه‌ی نیمبوس معروف است مبارزه می‌کنیم. تکنولوژی نباید در خدمت رژیم آپارتاید، پاکسازی قومی و استعمار شهرک‌نشینان به کار گرفته شود. در تداوم راه کسانی که برای شکست رژیم آپارتاید در آفریقای جنوبی مبارزه کردند، این وظیفه‌ی ماست که برای حمایت از

۱۰ CGT

۱۱ <https://www.cgt.fr/comm-de-presse/stopper-immEDIATEMENT-le-bain-de-sang-gaza>

۱۲ National Union of Rail, Maritime and Transport Workers (RMT)

۱۳ https://twitter.com/Taj_Ali1/status/1714400479176108811

۱۴ <https://www.notechforapartheid.com/>

آزادی فلسطین به پا خیزیم. آمازون و گوگل که این قرارداد را امضا کرده‌اند هنوز هم می‌توانند انتخاب کنند که در سمت درست تاریخ بایستند.^{۱۰}

تجمع اعتراضی کارکنان گوگل و آمازون

این کمپین در جریان جنگ اخیر در بیانیه‌ای مجدداً بر همان موضع پافشاری کرد و گفت: "ما برای اینکه ابزارهای تکنولوژیک به منظور نظارت و کشتار فلسطینی‌ها به دست ارتش و دولت اسرائیل نرسد مبارزه می‌کنیم، ابزارهایی که سلطه‌ی نژادی اسرائیل و اشغال وحشیانه‌ی نظامی را ممکن ساخته است. تا زمانی که فناوری منجر به ادامه‌ی رژیم آپارتاید اسرائیل شود، شرکت‌های آمازون و گوگل در این ویرانی‌ها شریک هستند. ما به عنوان کارگر، از شریک شدن در چنین پاکسازی قومی فجیعی خودداری می‌کنیم. ما در طبقه‌ی کارگر هستیم، بنابراین باید فکر کنیم که چطور عدالت اقتصادی را صرف نظر از ملیت و نژاد به پیش ببریم. ما باور داریم که امروز، اقدام متحدانه‌ی کارگران گوگل و آمازون می‌تواند مانع رسیدن فناوری‌ای شود که رژیم آپارتاید اسرائیل را سرپا نگه داشته است."

^{۱۰} <https://www.workers.org/۲۰۲۳/۰۷/۷۲۶۳۴/>

تجمع اعتراضی کارکنان گوگل و آمازون، نقشه‌ای که معترضان در دست دارند پیشروی اشغالگری اسرائیل از سال ۱۹۴۷ تا کنون را نمایش می‌دهد

اتحادیه‌ی کارگران فروشگاه‌های زنجیره‌ای قهوه‌ی استارباکس نیز با انتشار بیانیه‌ای از فلسطین حمایت کردند و اعلام کردند که در کنار فلسطین می‌ایستند: "ما مخالف خشونت در فلسطین و اسلام‌هراسی هستیم. اتحادیه‌ی ما شامل کارگران یهودی، فلسطینی و مسلمان می‌شود و یهودیانی که مخالف سیاست‌های اسرائیل هستند نیز از ما حمایت می‌کنند، همین نشان می‌دهد که اتحاد ما برای آزادی فلسطین چقدر ضروری است. ما اشغال، کوچ اجباری، خشونت دولتی، آپارتاید و تهدید به نسل‌کشی در فلسطین را محکوم می‌کنیم. ما همچنین استارباکس را برای استفاده‌ی بی‌شمارانه از چنین بحران انسانی‌ای برای دروغ‌پردازی علیه اتحادیه‌ی ما و تهدید ما محکوم می‌کنیم. ... ما از سایر اتحادیه‌های کارگری می‌خواهیم به اتحاد کارگران استارباکس بپیوندند و از ما حمایت کنند."

کارگران استارباکس که به تازگی و در نبردی طولانی موفق به تشکیل اتحادیه شده‌اند، دائماً مورد هجوم مدیران استارباکس قرار می‌گیرند. در تازه‌ترین موج حمله به اتحادیه، مدیران استارباکس اتحادیه‌ی کارگران را به خاطر دفاع‌شان از فلسطین به حمایت از تروریسم متهم کرده‌اند.

یکی از کارگران عضو اتحادیه می‌گوید: "اعضای خانواده‌ی من در اردوگاه‌های کار اجباری نازی‌ها کشته شدند، مادر و پدرم برای زندگی بهتر به آمریکا نقل مکان کردند. مادرم خیلی زود در آمریکا مشغول به کار شد و در اتحادیه‌ی پوشاک عضو شد. او به ما آموخت که اتحادیه‌های کارگری سنگ‌بنای هر دموکراسی هستند. امروز که ما در دفاع از فلسطین بیانیه داده‌ایم، شرکت قهوه استارباکس ادعا کرده است که ما از تروریسم دفاع می‌کنیم." یکی از رهبران این اتحادیه می‌گوید: "زمانی که ما باید بر موضوع غزه و اسرائیل تمرکز کنیم، استارباکس از هر فرصتی سواستفاده می‌کند تا کارگران خود را با عناوین حامیان نفرت و خشونت تهدید کند. آنها حتی اعلام کرده‌اند که حاضرند تمام شعبی که اتحادیه در آن فعال است را [به اتهام حمایت اتحادیه از تروریسم!] تحریم و تعطیل کنند."

بیانیه‌ی اتحادیه‌ی کارگران استارباکس با عنوان «کارگران متحد استارباکس در کنار فلسطین ایستاده‌اند»

۴. اتحادیه‌ها دست به اقدامات عملی برای ایجاد خلل در جنگ می‌زنند

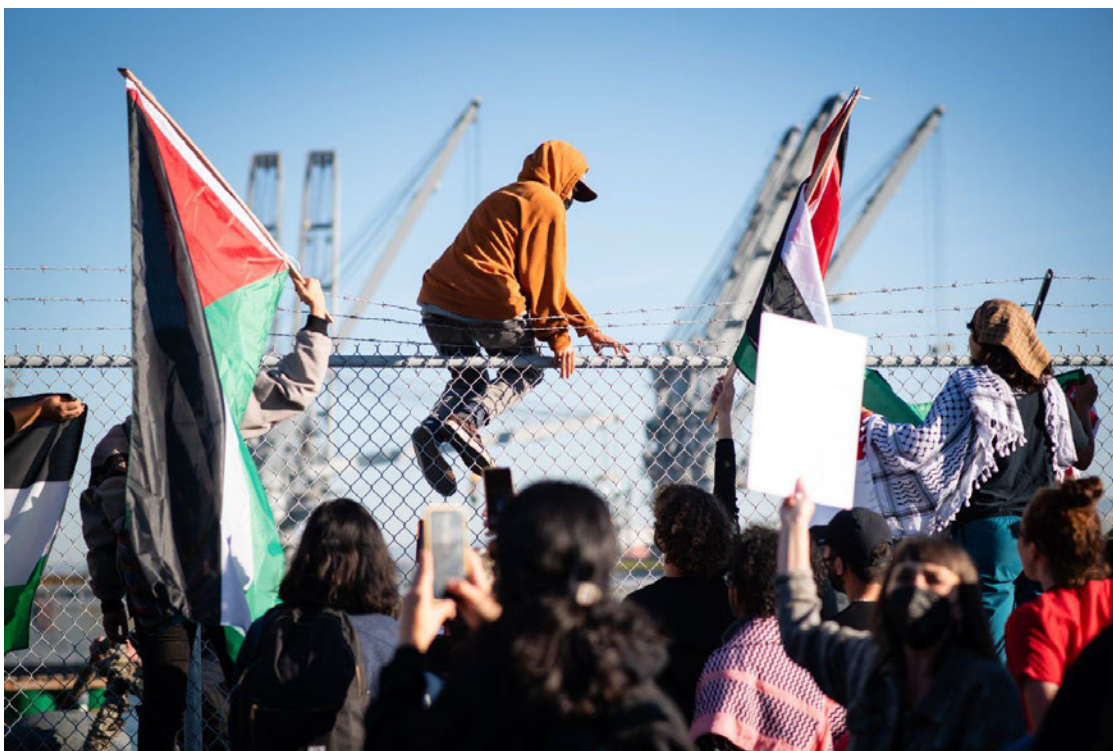
اما ماجرا به حمایت اتحادیه‌های کارگری از آزادی فلسطین ختم نشد، کارگران برخی از کارخانه‌ها و صنایع که مستقیم درگیر ساخت تسلیحات، یا جابه‌جایی و انتقال آن‌ها به اسرائیل بودند، علاوه بر حمایت، دست به اقدامات عملی زدند. هرچند نتایج این اقدامات در مقابل حجم بالای مبادلات بین غرب و اسرائیل به نظر ناچیز می‌آید، اما به نمادی از عمل مشترک کارگران جهان در حمایت از آزادی فلسطین تبدیل شد.

در ابتدای جنگ روسیه و اوکراین نیز اتحادیه‌های کارگران بنادر و باراندازها اعتراض‌ها و اعتصاب‌هایی را سازمان دادند که هدف اصلی‌شان توقف روند ارسال سلاح به اوکراین و تشدید جنگ بود. در جریان جنگ جاری در فلسطین نیز اتحادیه‌های کارگران بنادر، به اعتراض‌های مشابهی دست زدند تا زنجیره‌ی تولید و ارسال سلاح از کشورهای غربی به اسرائیل را مختل کنند.

در بندر تاکوما ی آمریکا صدها کارگر بارانداز و فعال اجتماعی با جلوگیری از بارگیری کشتی به ارسال تسلیحات به اسرائیل اعتراض کردند و خواستار آتش‌بس فوری در غزه شدند. کشتی نظامی که قرار بود حوالی ظهر بندر تاکوما را

پیکان (پیک کارگران ایران)

ترک کند، از ساعت ۶ صبح میزبان این معترضان بود. کارگران معترض اعلام کردند در صورت نیاز به ممانعت فیزیکی برای حرکت کشتی، حاضرند اجساد خود را روی کشتی بگذارند تا مانع حرکت آن شوند. آنها تا انتها مقاومت کردند و حرکت کشتی را هشت ساعت به تاخیر انداختند. کشتی تنها هنگامی توانست بندر را ترک کند که نیروهای پلیس اقدام به بازداشت معترضان کردند.

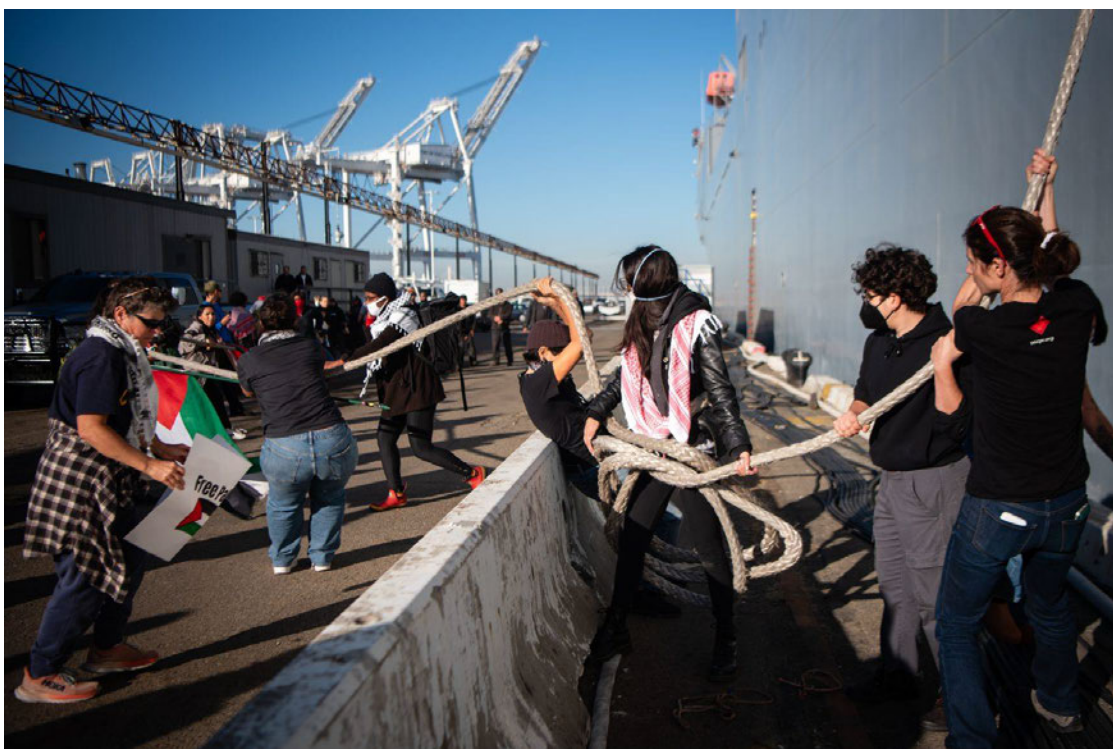

البته این اولین باری نبود که فعالان و کارگران در این بندر به دلایل اجتماعی مانع حرکت یک کشتی باری می‌شدند. در سال ۲۰۱۴ و در جریان حمله اسرائیل به نوار غزه این کارگران کمپینی با نام "کشتی را متوقف کنید" سازمان دادند.

در بیانیه‌ی اعلام موجودیت این کمپین آمده بود: "واقعیت این است که ایالات متحده برای حفظ قدرت و منافع خود در تمام جهان سرمایه‌گذاری کرده است و بازوی اصلی قدرت و منافعش در اسرائیل است. به همین دلیل است که وضعیت وحشتناک فلسطینیان با طور مستقیم با مصیبت تمام مردم تحت ستم مربوط است. چون ما واقعا در این مصیبت در کنار هم هستیم."

در بندر اوکلند آمریکا نیز، حدود ۳۰۰ معترض و کارگران عضو اتحادیه‌ی بارانداز^۱، خواستار آتش‌بس و پایان اشغالگری اسرائیل شدند. معترضان برای ممانعت از حرکت کشتی خود را به نردبان‌های کشتی قفل کردند و کارگران نیز همراه با آنها دست از کار کشیده بودند. آنها همچنین در فراخوانی خواستار ایجاد بار ترافیکی در اطراف بندر برای کند شدن فرآیند بارگیری شدند. در نتیجه‌ی این فراخوان، بندر به طور کامل توسط خودروها و افراد معترض محاصره شد و تا ساعت‌ها امکان تردد کامیون‌های حامل بار وجود نداشت. با اینکه تعداد زیادی از فعالین در نهایت بازداشت شدند اما توانستند ساعت‌ها مانع حرکت کشتی شوند.

این اتحادیه پیش از این نیز به دلیل سابقه‌ی مبارزه‌ی اتحادیه‌ای طولانی مدت، بارها دست به اعتراض زده بود. یکی از اعضای این اتحادیه در مصاحبه‌ای می‌گوید: "ما معتقدیم طبقه‌ی کارگر باید پیشاهنگ تمام مبارزات اجتماعی باشد، زیرا می‌دانیم کارگران مسئولیت دارند برای رهایی همه، حتی کسانی که عضو اتحادیه نیستند مبارزه کنند." در سال ۱۹۳۵ زمانی که ایتالیای فاشیستی به اتیوپی حمله کرد، کارگران محلی از بارگیری مواد غذایی در یک کشتی ایتالیایی خودداری کردند، در همان سال‌ها و در جریان حمله‌ی امپراتوری ژاپن به چین، با معترضان حامی چین همراه شدند و از بارگیری تدارکات ارسالی برای ژاپن خودداری کردند. در دهه‌های ۱۹۶۰ و ۱۹۷۰، هر سال ده روز را در اعتراض به دولت آپارتاید آفریقای جنوبی دست از کار می‌کشیدند و از تخلیه‌ی بار خودداری می‌کردند. و در نهایت در دهه‌ی گذشته کشتی‌های اسرائیل را به طور کامل بایکوت کردند و بارگیری به آن‌ها را ممنوع اعلام کردند.

^۱ ILWU

کارگران کارخانه‌ی اسلحه سازی L3 Harris که نهمین تولیدکننده‌ی اسلحه در جهان است، نیز با اعلام اینکه مانع صدور اسلحه به اسرائیل خواهیم شد، دست از کار کشیدند. این کارگران بعد از تجمع فعالان حامی فلسطین در اطراف کارخانه و سردادن شعار "کارت رو رها کن" توسط معترضان خطاب به کارگران، دست از کار کشیدند. این فعالان اعلام کردند که ما حاضر نیستیم حتی یک پنی از منابع مالی ما صرف نسل‌کشی در غزه شود.

تجمع در بیرون محوطه‌ی کارخانه‌ی اسلحه‌سازی L3 Harris

کارگران بنادر در اورگون آمریکا نیز در بیانیه‌ای خواستار آتش‌بس فوری شدند، این کارگران در دهه‌های اخیر در کنار کارگران بارانداز در بنادر اوکلند و بریتیش کلمبیا در همراهی با کارگران پیشرو از تخلیه‌ی محموله‌های کشتی‌های اسرائیلی خودداری می‌کردند.

در بندر بارسلونای اسپانیا کارگران بارانداز در بیانیه‌ای خواستار آتش‌بس در فلسطین شدند و اعلام کردند که روی کشتی‌های حامل سلاح برای اسرائیل، کار نخواهند کرد. این کارگران اعلام کردند که هیچ اقدامی جهت بارگیری، تخلیه یا حرکت کشتی‌های حاوی سلاح انجام نخواهند داد.

در استرالیا تعدادی از اتحادیه‌های کارگری، بندر ملیبورن را اشغال کردند و مانع رسیدن محموله‌های تسلیحات برای بارگیری کشتی‌های اسرائیلی شدند. کارگران همچنین در بندرهای ملیبورن و بتانی، شرکت کشتیرانی ZIM که یکی از بزرگترین شرکت‌های حمل‌ونقل اسرائیل به حساب می‌آید را بایکوت کردند.

در بلژیک چندین اتحادیه در بیانیه‌ی مشترکی اعلام کردند: "در حالی که شاهد نسل‌کشی در فلسطین هستیم، کارگران فرودگاه‌های مختلف بلژیک از جابه‌جایی محموله‌های اسلحه خبر می‌دهند... بارگیری یا تخلیه‌ی این سلاح‌ها به معنای مشارکت در کشتار مردم بی‌گناه است و بنابراین ما از اعضای خود می‌خواهیم که با پروازهایی که تجهیزات نظامی به اسرائیل ارسال می‌کنند همکاری نکنند." آنها اعلام کردند همان‌طور که در مورد درگیری بین روسیه و اوکراین قوانین واضحی برای عدم همکاری برای حمل سلاح وجود داشت، در این مورد نیز همان‌طور رفتار خواهند کرد. در پی این بیانیه، اتحادیه‌ی کارگران حمل و نقل بلژیک به کارگران عضو خود اعلام کرد که از بارگیری تجهیزات نظامی که برای مقابله با نیروهای مسلح حماس به اسرائیل فرستاده می‌شود خودداری کنند.

در بریتانیا تعداد زیادی از فعالین اجتماعی و کارگران کارخانه‌ی اسلحه‌سازی Elbit Systems Instro Precision با محاصره‌ی کارخانه‌ی تولید تسلیحات، فرآیند ارسال اسلحه را مختل کردند. آنها ورودی‌های ساختمان را مسدود کردند و با قفل خود را به هم وصل کردند. آنها به صورت نمادین روی دیوارهای کارخانه رنگ قرمز پاشیدند که نماد خون فلسطینیانی بود که با اسلحه‌های آنجا کشته شده‌اند. این اقدام پس از تجمع ۱۵۰ نفری کارگران اتحادیه در مقابل ورودی کارخانه اتفاق افتاد. این کارخانه، طیف وسیعی از تجهیزات نظامی برای اهداف جنگی تولید می‌کند. هزاران دوربین دیدبانی که از این کارخانه به اسرائیل فروخته شده است، تک‌تیراندازهای اسرائیلی را که مرز غزه را کنترل می‌کنند تجهیز می‌کند. گروه "اقدام فلسطین"^{۱۷} که هماهنگ‌کننده‌ی این عمل متحد بود، اعلام کرده است که فعالیت‌شان را تا زمانی که سازندگان تسلیحات اسرائیل کاملاً تعطیل نشوند ادامه و به همدستی بریتانیا در نسل‌کشی خاتمه خواهد داد.

۵. کارگران علیه گرایش‌های ارتجاعی در جنبش کارگری مبارزه می‌کنند

کارگران و اتحادیه‌هایی هم هستند که تصمیم گرفتند در سمت نادرست تاریخ بایستند. با وجود حجم تبلیغات رسانه‌ای اسرائیل و کشورهای غربی علیه مقاومت فلسطین و منافع مالی که حمایت از اسرائیل برایشان به ارمغان می‌آورد، این موضوع چندان دور از ذهن نیست. با این حال کارگرانی هم هستند که در مقابل این جهت‌گیری‌های اشتباه ایستاده‌اند و با آن مبارزه کرده‌اند.

برای مثال، بسیاری از رهبران ارشد کارگری آمریکا سابقه‌ی طولانی‌ای در حمایت سرسختانه از اسرائیل دارند. در جریان تهاجم اسرائیل به لبنان و محاصره‌ی بیروت در سال ۱۹۸۲، شورای اجرایی یکی از بزرگترین اتحادیه‌ها (AFL-CIO) در نیویورک تایمز اعلام کرد: "ما بی‌طرف نیستیم و از اسرائیل حمایت می‌کنیم" این حمایت‌ها نه فقط در بیانیه‌ها

^{۱۷} Palestine Action

بلکه به صورت مالی نیز بوده است، برای نمونه آنها با بودجه‌ی اتحادیه‌ها، از دهه ۱۹۵۰ تا امروز صدها میلیون دلار اوراق قرضه‌ی اسرائیلی خریده‌اند. همین اتحادیه در واکنش با نبرد امروز اسرائیل و فلسطین، حماس را محکوم کرده است و تنها برای بحران انسانی غزه ابراز نگرانی کرده است.

رهبر اتحادیه خرده‌فروشی، عمده‌فروشی و فروشگاه‌های بزرگ آمریکا بیانیه‌ای را منتشر کرده است که در آن از حق اسرائیل در دفاع از خود و ساکنانش دفاع می‌کند.

فدراسیون معلمان آمریکا نیز^{۱۸} در بیانیه‌ای نگرانی خود را از امنیت مردم اسرائیل و گروگان‌هایی که در غزه هستند بیان کرده‌اند. با اینکه این بیانیه خواستار صلح برای همه‌ی اسرائیلی‌ها و فلسطینی‌ها شده است، اما هیچ اشاره‌ای به اشغال فلسطین، رژیم آپارتاید اسرائیل و محاصره و تحریم ۱۶ ساله‌ی غزه نکرده است.

با این حال سازمان‌های زیرمجموعه‌ی این فدراسیون، از جمله اتحادیه‌ی اعضای هیئت علمی، کارمندان و فارغ‌التحصیلان دانشگاه میشیگان این بیانیه را مساله‌ساز خواندند و اعلام کردند که خشونت‌هایی که از غزه بیرون می‌آید نتیجه‌ی سال‌ها خشونت استعماری است که اسرائیل بر سر آنها آورده است.

مبارزه‌ی اتحادیه‌های پیشروتر با اتحادیه‌های منحنه آمریکایی درباره‌ی مساله‌ی فلسطین از قبل در جریان بوده است. برای نمونه در سال ۲۰۲۱ چند اتحادیه‌ی پیشرو با بیان اینکه مساله‌ی فلسطین را موضوعی کارگری می‌دانند و معتقد هستند که باید در مورد آن بحث کرد، در مقابل حمایت از اسرائیل از درون اتحادیه‌ها ایستادند و در بیانیه‌ای اعلام کردند: "بسیاری از اتحادیه‌ها یا فلسطین را نادیده می‌گیرند و یا مقابل آن موضع‌گیری می‌کنند. در حالی که ما خواهان حمایت از فلسطین با تاکتیک‌هایی مثل بایکوت، تحریم و فروش اوراق اسرائیلی هستیم، برخی اتحادیه‌ها با سرمایه‌گذاری در اسرائیل عملاً مبارزات را بی‌نتیجه می‌کنند. باید اتحادیه‌های بیشتری متوجه شوند که دفاع از فلسطین صرفاً در کلام نیست و آنها با چنین سرمایه‌گذاری‌هایی به صورت فعال در ستم و نسل‌کشی اسرائیل در غزه مشارکت می‌کنند."^{۱۹}

^{۱۸} <https://www.aft.org/press-release/us-education-leaders-condemn-hamas-attack-stand-israeli-people>

^{۱۹} <https://jacobin.com/2021/05/us-labor-leaders-palestine-israel-bonds-trade-unions>